Mensahe Lima

Ang Ikalimang Yugto ng Awit ng mga Awit—
Pakikibahagi sa Gawain ng Panginoon

Babasahin sa Kasulatan: A. A. 7:1-5, 11-12

I. Si Solomon ay ang panginoon ng maraming ubasan (A. A. 7:12), na nangangailangan ng maraming pagpapagal; sa puntong ito, ang Shulamita ay kinakailangang makibahagi sa gawain ng Panginoon upang maging kamanggagawa ng Diyos; anong pribilehiyo at kaluwalhatian na ang mga tao ay maaaring gumawang kasama ng Diyos upang maging mga kamanggagawa ng Diyos (1 Cor. 3:9; 2 Cor. 6:1a)!

II. Upang makabahagi sa gawain ng Panginoon, kailangan nating maging kuwalipikado, na nakadepende sa ating pagiging nasangkapan ng lahat ng katangian ng dibinong buhay na naihahayag sa mga pantaong kagalingan; inilalarawang muli ng Espiritu ang mga kagalingan ng mangingibig, na mga tanda ng kanyang paggulang sa dibinong buhay at nagpapaging-kuwalipikado sa kanya na gumawang kasama ng Panginoon—A. A. 7:1-5; cf. 2 Cor. 1:12; 2:14-17; 11:10a; 1 Tes. 2:1-12:

A. Ang namumukod-tanging gawain ng Diyos ay ang isagawa ang Kanyang sarili sa loob ni Kristo tungo sa Kanyang piniling bayan, ginagawa ang Kanyang sarili na kaisa nila para sa Katawan ni Kristo—Gal. 4:19; Efe. 3:17a; 4:16:
   1. Hindi natin mapaglilingkuran ang Diyos nang higit sa kung ano tayo bilang isang tao—sinasabi ni Pablo, "Sa pamamagitan ng biyaya ng Diyos, ako ay ako…"—siya ay isang taong napunuan at nabuoan ni Kristo bilang biyaya, na siyang ang Diyos para sa ating katamasahan—1 Cor. 15:10a.
   2. Bilang resulta nito, nagpapatuloy si Pablo sa pagsasabi, "At ang Kanyang biyayang ibinigay sa akin ay hindi nawalan ng kabuluhan, kundi, sa kabaligtaran, ako ay higit na nagpagal kaysa sa kanilang lahat, ngunit hindi ako kundi ang biyaya ng Diyos na nasa akin"—b. 10b.
   3. Ang *hindi ako kundi ang biyaya ng Diyos* ay katumbas ng *hindi na ako…kundi si Kristo* sa Galacia 2:20; kaya ang biyaya na gumawa kay Pablo ay hindi isang usapin o isang bagay kundi isang buháy na persona, ang nabuhay na muling Kristo, ang pagsasakatawan ng Diyos Ama na naging ang nagpapaloob ng lahat na Espiritung nagbibigay-buhay, na nanirahan sa apostol bilang kanyang lahat-lahat.
   4. Ang ministeryo ni Pablo ay ang ipamahagi ang kayamanan ni Kristo bilang biyaya ng Diyos tungo sa Kanyang piniling bayan para sa kanilang katamasahan, na nagreresulta sa pagtatayo ng ekklesia—Efe. 3:2.

B. Sa Awit ng mga Awit, ang mapagmahal na naghahanap sa Panginoon ay tinutukoy bilang "anak na babae ng prinsipe" (7:1); ipinahihiwatig nito na dapat marating ng isang mangingibig ni Kristo ang paggulang sa Kanyang maharlikang buhay upang maghari sa buhay sa pamamagitan ng kasaganaan ng biyaya at ng kaloob ng katuwiran (Roma 5:17).

C. Inilalarawang muli ng Espiritu ang kanyang kagandahan sa pangangaral ng ebanghelyo (mga yapak sa mga sandalyas)—A. A. 7:1; Roma 10:15:
   1. Poprotektahan tayo at iingatan tayo ng pangangaral ng ebanghelyo mula sa

pagiging narungisan ng lupa; isang bahagi ng kutamaya ng Diyos na taglay ng ekklesia ang "nasasapnan ang inyong mga paa ng matibay na pundasyon ng ebanghelyo ng kapayapaan"—Efe. 6:13, 15.

2. Si Kristo ay gumawa ng kapayapaan para sa atin, kapwa sa Diyos at tao, sa krus, at ang kapayapaang ito ay naging ating ebanghelyo (2:13-17); ang ebanghelyong ito ng kapayapaan ay naitatag bilang matibay na pundasyon, bilang kahandaang maisasapin sa ating mga paa.
3. Yamang nasapnan nang gayon, magkakaroon tayo ng matatag na pagkakatindig upang makatayo tayo upang lumaban sa espiritwal na digmaan; ang kapayapaan para sa gayong matibay na pundasyon ay si Kristo—6:14.

D. Sinasabi ng Panginoon hinggil sa Kanyang mapagmahal na naghahanap: "Ang iyong leeg ay gaya ng toreng garing"; ang garing sa tipolohiya ay sumasagisag sa pagkabuhay na muling buhay; kaya, ang kanyang leeg, na sumasagisag sa kanyang pagpapasya, ay punô ng pagkabuhay na muling buhay—A. A. 7:4.

E. Kasunod ay nagsasalita ang Panginoon hinggil sa kanyang mga mata: "Ang iyong mga mata ay gaya ng mga tipunan ng tubig sa Heshbon / Sa tabi ng pintuang-bayan ng Bath-rabbim"—b. 4:

1. Sa Awit ng mga Awit 1:15 ang kanyang mga mata ay inihalintulad sa mga mata ng mga kalapati, subalit sa 7:4 ang kanyang mga mata ay inihahalintulad sa mga tipunan ng tubig; ang mga mata ng mga kalapati ay espiritwal, subalit ang mga mata na tulad ng mga tipunan ng tubig ay lubusang bukás sa liwanag at pinalaki at pinalawak upang saklawin ang buong sansinukob.
2. Ang mga tipunan ng tubig na ito ay nasa pintuang-bayan, na para sa pagpasok at paglabas, na sumasagisag sa komunikasyon ng salamuha, na nakadepende sa ating napalawak na paningin; ang mga ito ay mga tipunan ng tubig na nagsisilbing salamin, na nagpapahiwatig na ang kanyang paningin ay punô ng liwanag.
3. Dapat tayong maging lubhang napalaki sa ating pagkakita na hindi lamang natin nakikita at pinangangalagaan ang gawain kung nasaan tayo, bagkus ay pinangangalagaan din natin ang interes ng Panginoon sa buong lupa at sa buong sansinukob.

F. Lubos siyang pinahahalagahan ng Panginoon sapagkat mayroon siyang "ilong…gaya ng tore ng Lebanon"—b. 4:

1. Ang isang ilong na gaya ng tore ng Lebanon ay nangangahulugang ang mapagmahal na naghahanap sa Panginoon ay may espiritwal na pandama na mataas at matalas ang pagkakilala; ipinakikita ng Filipos 1:9 na hindi natin dapat ibigin ang iba sa kahangalan kundi ibigin sila nang may kahinahunan na may pag-ibig na nananagana sa lubos na kaalaman at matalas na pag-iisip.
2. Ang kakayahang makaamoy ay masusumpungan lamang sa mga gumulang; ang pandamang ito ay hindi nagmumula sa mga binigkas na salita o sa mga bagay na nakikita; isa itong panloob na kakayahan mula sa intuwisyon sa ating espiritu na nagbibigay-kakayahan sa isang tao na kilalanin ang mababango at mababahong amoy.
3. Ang espiritwal na intuwisyong ito ay nagbibigay-kakayahan sa isang tao na makilala ang mga bagay na mula sa Diyos; hindi ito sa pamamagitan ng katuwiran o lohika kundi sa pamamagitan ng isang kusa at tumpak na panloob na damdamin, na nagbibigay-kakayahan sa isang tao na makilala ang mga espiritwal na bagay.

4. Kasabay nito, ang pang-amoy na pandamang ito ay nagbibigay-kakayahan din sa isang tao na makilala ang mababahong amoy; maraming pagtuturo ang hindi maituturing na mali, at maraming tao ang walang anumang bagay na maaaring punahin ng iba, gayunman ay nadarama natin na may hindi tama.
5. Maaari mong sabihin sa lingkod ng Panginoon na maayos ang lahat ng bagay, ngunit agad niyang nadarama na may bagay na mali, may bagay na hindi tunay, at may bagay na hindi tumutugma sa Panginoon; ito ang pananggalang sa gawain ng Panginoon.
6. Ang ilong na gaya ng tore ng Lebanon ay nagsasalita hinggil sa taas at talas nito; masyadong maraming Kristiyano ngayon ang may sira ang hugis, o pango, na ilong, na sumasagisag sa kakulangan ng Kristo bilang kakayahang makadama sa ating paglilingkod sa Diyos at ginagawa tayong di-kuwalipikado sa pagkasaserdote—A. A. 7:4; Lev. 21:18 (tingnan din ang ASV 1901).
7. Ang pagiging di-kuwalipikado sa pagkasaserdote dahil sa isang kapintasan ay nangangahulugan na sinumang kulang ng Kristo ay walang kakayahang maghain ng Kristo bilang pagkain sa Diyos—bb. 17-21.

G. Inilalarawang muli ng Espiritu ang kanyang kagandahan sa kanyang mga iniisip at mga intensiyon (ulo), na malakas para sa Diyos (Carmel—cf. 1 Hari 18:19-39), at sa kanyang pagpapasailalim at pagsunod para sa pag-aalay niya ng kanyang sarili (mga buhok ng kanyang ulo—cf. Bil. 6:5a), na para sa kaluwalhatian ng Diyos (kulay-ube) at bihagin (talian) ang kanyang Minamahal, na siyang Hari (A. A. 7:5).

III. "Halika, sinta ko, pumunta tayo sa mga bukid, / Manirahan tayo sa mga nayon; / Magtungo tayo nang maaga sa mga ubasan, / At tingnan natin kung may bukó na ang puno ng ubas, / Kung ang kanyang mga bulaklak ay bumuka na, / At kung ang mga granada ay namumulaklak. / Doo'y ibibigay ko sa iyo ang aking pag-ibig"—bb. 11-12:

A. "Manirahan tayo sa mga nayon"—ang *mga nayon* ay pangmaramihan; lubusan na niyang tinaglay ang nakikipamayang kalikasan ng Panginoon na hindi nananatili sa iisang lugar, kundi nagmumula sa isang nayon patungo sa isa pa; sinusundan niya ang Panginoon at hinahanap ang mga nawawalang tupa at ang mga nasugatan.

B. Ninanais ng mangingibig ni Kristo na isagawa kasama ng kanyang Minamahal ang gawain na para sa buong lupa (mga bukid) sa pamamagitan ng pakikipamayan mula sa isang lugar tungo sa isa pa (paninirahan sa mga nayon); ipinahihiwatig nito na hindi siya sektaryan sa pagsasagawa ng gawain ng Panginoon; pinananatili niyang bukás ang gawain nang sa gayon ay makapunta ang iba upang makapamayan doon at makaalis siya upang makipamayan sa ibang lugar; ito ay ang panatilihin ang iisang gawain sa loob ng iisang Katawan.

C. Ang *maaga* ay nagpapakita ng kanyang kasipagan sa gawain ng Panginoon; ang gawain sa madaling araw ay lubhang kinakailangan; ang katamaran ay hindi katangian ng buhay ng Panginoon; tanging yaong mga tunay na espiritwal ang maaaring maging masipag; ang kaibahan sa pagitan ng kasipagan at katamaran ay nakasalalay sa paggamit ng oras—Efe. 5:16; Col. 4:5.

D. Ang makibahagi sa gawain ng Panginoon ay hindi lamang ang gumawa para sa Panginoon bagkus ay ang gumawang kasama ng Panginoon (1 Cor. 3:9a; 2 Cor. 6:1a); upang gumawang kasama ng Panginoon, kailangan natin ng paggulang sa buhay,

kailangan nating maging kaisa ng Panginoon, at ang ating gawain ay dapat na para sa Kanyang Katawan.

E. Gumagawa ang Shulamita bilang kapareha ni Solomon, pinangangalagaan ang lahat ng ubasan (A. A. 8:11), ang mga ekklesia at ang mga mananampalataya sa buong lupa; ipinahihiwatig nito na ang ating gawain ay dapat na para sa Katawan, hindi sa isang lunsod lamang.

F. Dapat tayong magkaroon ng gawain na para sa buong lupa; ito ang ginawa ni Pablo sa pamamagitan ng pagtatatag ng mga ekklesia-lokal at pagkatapos ay paggawa upang dalhin sila tungo sa buhay-paghahalo ng buong Katawan ni Kristo para sa kanilang lubos na pagsasarealidad ng Katawan ni Kristo—Roma 16:1-27; 1 Cor. 12:24-25a.

G. Siya at ang Kanyang Minamahal ay masipag na gumagawa sa mga ekklesia (mga ubasan) upang ang ibang mga mananampalataya ay magbukó, mamulaklak, at mamukadkad; sa gitna ng gawain Panginoon ay sinasabi ng mangingibig ng Panginoon, "Doo'y ibibigay ko sa Iyo ang aking pag-ibig"—cf. A. A. 7:12.

H. Kung gagawa tayong kasama ng ating Minamahal, dapat nating ipahayag ang ating pag-ibig sa Kanya sa lugar ng Kanyang gawain; gaanong kahanga-hanga ito!—Marc. 12:30.

IV. Ang mga unang gawa ay ang mga gawa na nagmumula sa at naghahayag ng unang pag-ibig (Apoc. 2:4-5); kapag napupunuan tayo ng unang pag-ibig sa Panginoon (b. 4), ibinibigay sa Kanya ang unang puwesto sa lahat ng bagay (Col. 1:18b), ang lahat ng ating ginagawa ay nagmumula sa at naghahayag ng ating pag-ibig para sa Kanya (Juan 21:15-17; Efe. 4:16; 2 Cor. 5:14-15, 20):

A. Sa simula ng gawain ng isang mananampalataya, kailangan niyang mailigtas mula sa kawalang kabuluhan ng kanyang dati at panlabas na gawain—ginawa lamang niya ang ipinagkatiwala ng tao sa kanya ngunit hindi ang itinalaga ng Diyos para sa kanya—A. A. 1:6b-8.

B. Kapag ang isang mananampalataya ay nailigtas mula sa sarili, ang kanyang puso ay napalalaya mula sa kanyang mapagsariling gawain tungo sa gawain ng Panginoon, at ang kalagayan ng bawat isang banal at maging ng pinakahindi pa gumugulang na mananampalataya ay nagiging kanyang interes at pinagtutuonan ng kanyang pagmamalasakit.

C. Ngayon ang mapagmahal na naghahanap sa Panginoon ay may kakayahang iugnay ang gawain ng Panginoon sa Panginoon Mismo, at nagagawa niyang maging isang kahagayan ng kanyang pag-ibig sa Kanya ang kanyang gawain.

D. Lahat ng kanyang pagpapagal ay isang "pagpapagal ng pag-ibig" (1 Tes. 1:3) na nagmumula sa pag-ibig ng Diyos, na naibuhos na sa kanyang puso (1 Juan 4:19; Roma 5:5).

V. "Mga kapatid kong minamahal, maging matatag kayo, di-natitinag, laging sumasagana sa gawain ng Panginoon, nalalamang ang inyong pagpapagal ay hindi walang kabuluhan sa Panginoon"—1 Cor. 15:58:

A. Tanging ang mga gawa na ginanyak ng ating unang pag-ibig sa Panginoon ang ginto, pilak, at mahahalagang bato—3:12.

B. Ang ating pagpapagal sa gawain ng Panginoon ay hindi sa pamamagitan ng ating natural na buhay at natural na kakayahan kundi sa pamamagitan ng Kanyang pagkabuhay na muling buhay kalakip ang Kanyang pagkabuhay na muling kapangyarihan.

C. Ang gayong pagpapagal ay nagreresulta sa pagtupad ng walang hanggang ekonomiya ng Diyos sa pamamagitan ng pangangaral hinggil kay Kristo sa mga makasalanan, paghahain ng buhay sa mga banal, at pagtatayo ng ekklesia gamit ang mga karanasan sa naprosesong Tres-unong Diyos bilang ginto, pilak, at mahahalagang bato—b. 12.

© 2026 Living Stream Ministry